

Warszawa, 23 marca 1935 r.

URZĄD PATENTOWY

M 05/b 3/60²

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 20492. ✓

Kl. 21 h, 7.

Karol Piltz
(Warszawa, Polska).

Grzejnik typu elektrodowego do cieczy.

Zgłoszono 19 czerwca 1933 r.

Udzielono 13 września 1934 r.

Znane są grzejniki, posiadające dwie elektrody, zanurzone w cieczy. Wydzielanie ciepła następuje w nich dzięki wysokiej oporności cieczy, np. wody wodociągowej, znajdującej się pomiędzy elektrodami. Wadą ich jest niebezpieczeństwo dotknięcia cieczy pod napięciem.

Inną wadą wszelkich grzejników elektrycznych do użytku domowego jest obecność sznura, łączącego grzejnik z gniazdem ściennym. Sznur taki podraża przyrząd i szybko ulega zniszczeniu.

Grzejnik według wynalazku nie ma obu powyższych wad. Na rysunku przedstawiony jest przykład wykonania wynalazku w kilku odmianach. Fig. 1 przedstawia przekrój pionowy, fig. 2 — rzut pionowy jednej postaci wykonania grzejnika. Fig. 3 i 4

uwidoczniają w rzutach pionowych drugą postać wykonania grzejnika według wynalazku. Fig. 5 przedstawia rzut pionowy, a fig. 6 — rzut poziomy trzeciej postaci wykonania. Czwartą postać wykonania przedstawia fig. 7 w rzucie poziomym, a fig. 8 — w rzucie pionowym.

Naczynie grzejne n (fig. 1 i 2) z materiału izolacyjnego, np. porcelany, posiada większy otwór o do wlewania cieczy oraz dwa mniejsze, w których osadzone są kołki k , wykonane i osadzone w ścianie naczynia tak, że tworzą one normalną wtyczkę, którą można wetknąć do gniazdka ściennego. Podczas nagrzewania cieczy grzejnik pozostaje więc zawieszony na kołkach k .

Kołki k , przechodząc przez ściankę naczynia n do jego wnętrza, stanowią prze-

pust, doprowadzający napięcie do elektrod e . Połączenie kołków k z naczyniem i elektrodami może być wykonane dowolnie, np. jak na fig. 1 i 2, gdzie kołki posiadają otwory, przez które przetknięte są elektrody, a ścianka naczynia jest ściśnięta między elektrodą e i podkładką uszczelniającą u z jednej strony oraz nakrętką m z drugiej strony.

Jak widać z fig. 1, gdy grzejnik jest pod napięciem czyli jest wetknięty w gniazdko, wówczas dostęp do jego wnętrza jest niemożliwy, gdyż jedyny wolny otwór o jest zasłonięty ścianą.

W postaci wykonania według fig. 3 i 4 naczynie n posiada przykrywę w , która może się obracać dookoła poziomej osi t . Przykrywa posiada idące ku górze ramię, które po otwarciu pokrywy wystaje poza płaszczyznę ścianki, na której osadzone są kołki wtyczkowe. Wobec tego, gdy grzejnik jest wetknięty w gniazdko, wówczas ściana nie pozwala na otwarcie pokrywy. W ten sposób zawartość grzejnika pod napięciem jest niedostępna.

W trzeciej postaci wykonania według fig. 5 i 6 obrót pokrywy w , zupełnie płaskiej, odbywa się dookoła pionowej osi t .

Na fig. 7 i 8 przedstawiona jest postać wykonania grzejnika z pokrywą w kształcie zasuwy w , na rysunku częściowo wysu-

niętej. Zasuwa ta otwiera się tylko w jedną stronę i wtedy wystaje poza płaszczyznę ścianki, na której umocowane są kołki. W pokrywie osadzony jest kołek r , wystający od wewnątrz tak, iż uniemożliwia odsunięcie pokrywy ku przodowi.

Oczywiście kołki wtyczkowe k mogą być umieszczone nie tylko w linii poziomej lecz również w linii pionowej lub ukośnej.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Grzejnik typu elektrodowego do cieczy, znamienny tem, że kołki wtyczkowe (k), doprowadzające prąd, są ukształtowane i zamocowane w ścianie grzejnika tak, że grzejnik może być zawieszony na nich w gniazdku ściennym.

2. Grzejnik według zastrz. 1, znamienny tem, że otwór (o) naczynia (n) jest umieszczony w tej samej ścianie, co kołki wtyczkowe (k).

3. Grzejnik według zastrz. 1, znamienny tem, że pokrywa (w), zakrywająca od góry naczynie (n) grzejnika i osadzona obrotowo lub przesuwnie, jest ukształtowana tak, iż będąc otworzona, wystaje poza płaszczyznę ścianki naczynia (n), w której umocowane są kołki wtyczkowe (k).

Karol Piltz.

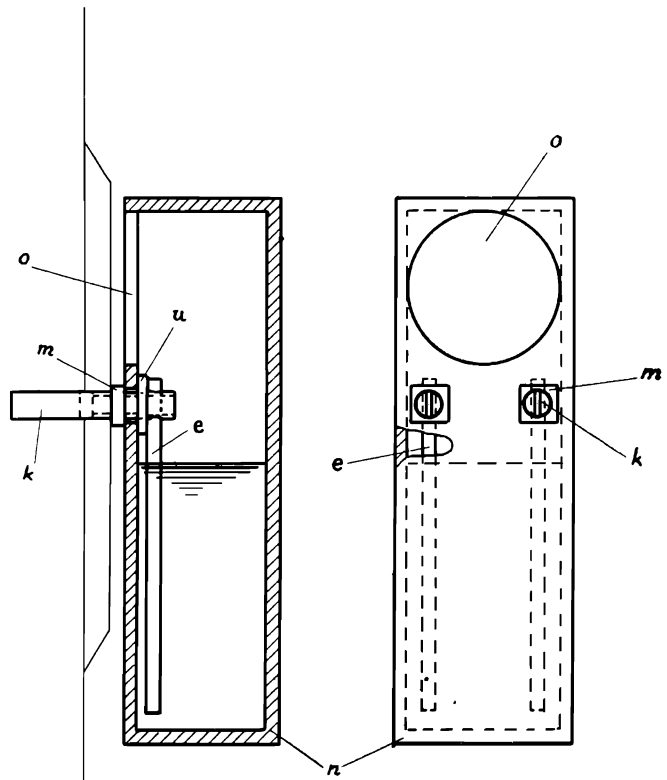

FIG. 1

FIG. 2

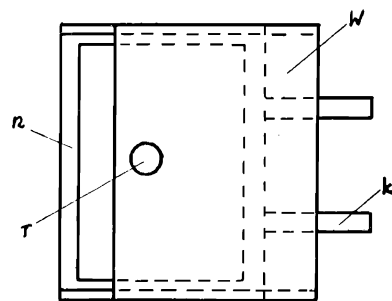

FIG. 7

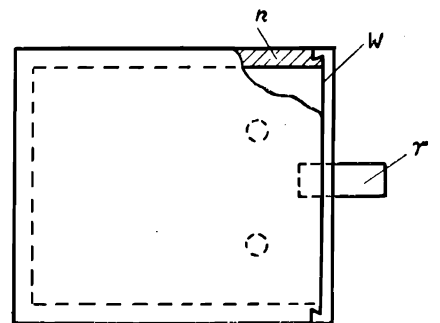

FIG. 8

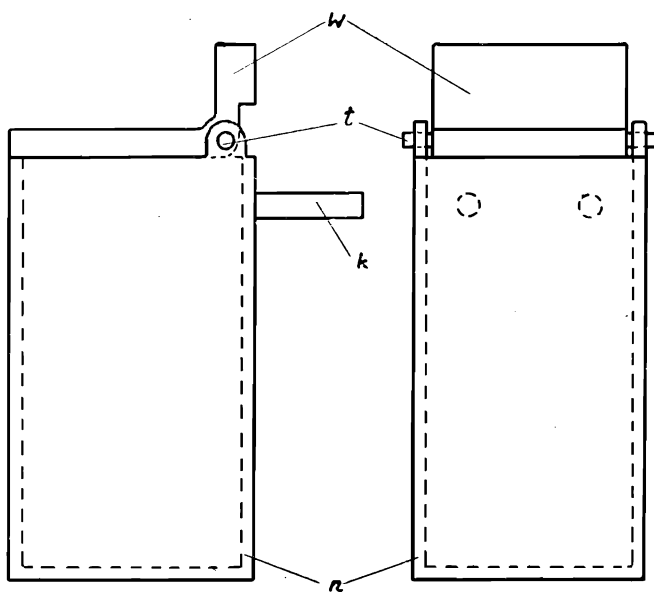

FIG. 3

FIG. 4

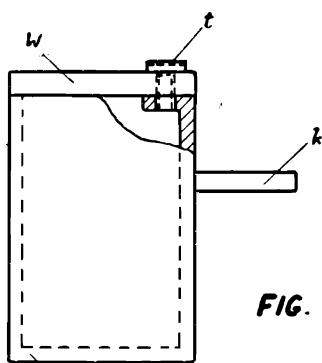

FIG. 5

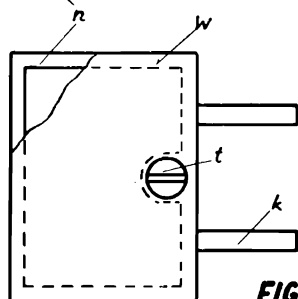

FIG. 6